

Najbolj zadovoljno se je pa kazalo ženstvo s tem, da je bila prevzetna in napihnjena „gospá“ zaprta. Jaz ne vem, če je bil kdo v trgu, ki bi bil miloval zaprte.

Se isti večer sem si napravil načrt, po katerem sem se hotel lotiti preiskave. Da je Jonas v zvezi s ponarejevalci, če ni sam ponarejevalec, to je bilo skoro jasno. Da je imel pomagače, ki so bankovce izdajali, tudi to je bilo gotovo, kajti dozdej ni prišlo nikjer na dan, da bi bil on kak ponarejen desetak le kdaj imel. Morda najdem v pismih in knjigah, ki sem jih bil sabo vzel, kak ključ do te uganjke.

Vzamem jih v roko in jamem pregledovati. A tu ni najti ničesar, vsa pisma so do trgovcev in govore o trgovini ter niso nikakor spodtekljiva. Nerazumljiv pa mi je list, katerega je hotel krčmar strgati in vničiti, pa sem mu ga bil iz rok strgal. Tu je bilo pisano:

„Pr. 60 po 5, izdal 52, je 260, odstotki 52, skup 208. U. noče več. Zdej 30 po 6, je 180, 30 njemu, je 120.“

Zamislil sem v ta list in čez nekoliko časa si te znamke tako-le raztolmačim:

„Prejel 60 bankovcev, za katere imam dati po 5 gold. Izdal jih 52, kar znese 260 gold.; od teh mi gre 10 odstotkov zato, da sem jih spečal, tedaj 52 gold. Če jih odštejem od 260 gold., ostane vam 208 gold. U. noče več bankovcev. Zdej jih je spečal 30, od katerih ima dati po 6 gold., tedaj 180 gold. Od teh odbije deset odstotkov, to je 30 gold., toraj ostane vam 120 gold.“

To raztolmačenje se mi zdi jako verjetno, le kdo je tisti „U.“, nad tem si zastonj glavo ubijam. Treba čakati, morda me preiskava pripelje na pravo pot.

Preiskava se toraj plete dalje. Se ve, da tudi Linar, kateremu pa dozdej nisem še nič povedal, ostane dalje v preiskovalnem zaporu. Jaz sem mislil, da ne bo težko zaprte pripraviti do tega, da bi vse obstali. Al motil sem se. Jonas in krčmar, katerima pokažem tudi po meni razvozljan list, nočeta o ničemur nič vedeti, tudi o bankovcih ne, kateri so bili pri preiskavi hiše pod streho in v njegovi pisarnici najdeni. Krčmar odločno tají, da ni bil z Jonasom v nikaki zvezi, Jonas pa ostane pri tem, da ni vedel, da so bili bankovci ponarejeni. Jonasova žena, pri kateri smo našli ključ do one pod pragom skrite škatljice, se je bila preobrnila čez noč, a tudi ona trdi, da jej še na misel ni prišlo, da bi bili desетки v njeni privatni škrinjici ponarejeni. Ko jej očitam, da je škrinjica, v kateri so bili pri njej najdeni bankovci, popolnoma podobna oni, katero smo pri Linarju našli, mi odgovori kratko:

„Mogoče! Saj je takih škrinjic več na prodaj.“

Memogredé naj tū še omenim, da se mi je o tej ženski zelo čudno zdelo in mi bilo malo všeč to, da ni nikdar po svojih otrocih tožila. Res, da so bili morda v boljših rokah, ko prej, ker je bila prišla neka teta njena gospodinjit v hišo; al vendar je slabo spričalo za materno srce, če nikdar otrok ne pogreša. Tudi oče se ni zmenil za nje.

Vse to mi je vtrdilo prepričanje, da imam prave in trdovratne hudodelnike v pesteh, al do kože jim vendar nisem mogel tako, kakor bi jim bil rad prišel. (Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

V Gorici 27. febr. — Kaj hočem pisati? Res, — vreme, vreme! Kdor ne vé, o čem govoriti, — naj govori o vremenu. Dasi je ta pregovor že precej star in oguljen, vidimo vendar, da se ga tudi najvišji omikanci drže in ga najglasovitiši časniki spoštujejo. Gotovo nisi našel lista pretekle dni, da ne bi bil pisal o mrazu.

Mi Goričani — pardôn — „Nizzani“ smo sicer srečniji, nego marsikateri drugi ljudje na svetu, pa vendar smo imeli tudi svojo zimico. 15°—25° pod ničlo (R.) sicer nismo poskusili, ali naš „Gargárec“, kedar ga jeza zgrabi, kakor na pr. pretekli teden, je hujši, ko inostranske „stopinje“. Imeli smo pa zraven burje dostojno število stopinj tudi mi — toliko, kolikor jih Gorica v najhujši zimi prestane, to je 5°—6° pod O (R.). Dvakrat, pretekli in ta teden, nas je tudi sneg enmalo pobelil; zadnji zginja ravno zdaj, ko to pišem. In tako naj dam (smem li?) zimi za letos slovó; kajti vreme se je od včeraj sem kolikor toliko zmehčalo. — Ljudi je ta mesec veliko pomrlo, sosebno tudi vojakov. Ni ga dneva, da ne bi videli vojaškega pogreba. Ubogi Dalmatinci niso vajeni letošnje Goriške zime; brž ko ne pa tudi — „bolnišnične juhe“ ne. Pisal sem enkrat nekaj ne prav castnega o našem vojaškem polku. Motil sem se; polk je ves preroben, odkar so italijanski element po večem iz njega iztrebili. Jako pohlevni ljudje so naši vojaki — z majhino izjemo vsi Slovani. — Dne 18. t. m. je bil pogreb glasovitega tukajšnjega advokata nekdanjega dežel. poslanca itd. dr. Iv. Rismondo-a. Jako veličasten je bil; ne toliko po vnanjem aparatu, ampak zaradi množice gospôde, ki ga je spremljala in pa lepega reda. Umrli je ranjki kot dober kristjan, da-si so ga šteli k liberalcem. Čudno je to, da je po dolgi bolezni — ko se je zdelo, da se je bil okrevaval — šel nekega dne obiskat grob svoje lani umrle soproge. In tisti dan (ali ta dan potlej) je sam umrl! Nič manj čudno je tudi to, da med vsemi liberalnimi društvi, katerih ud, načelnik ali pospeševalec je R. bil, niso našli moza, da bi mu bil na grobu govoril. Govor — kratek, pa prav dober — je imel (čujte!) predsednik „katoliško-politiškega društva“ in eden prvih ustanoviteljev in podpornikov katol. lista „Eco del Litorale“. In ta govor je veljal — glavnemu ustanovitelju liberalnega časnika „L Isonzo“!! Sicer pa ni v dr. Doliakovem *) govoru čisto nič razžaljivega, pretiranega ali neprimerne. Pri vsem tem pa se radikalci togoté in ni jim ne govor, ne govornik po volji. — V 8 dneh sta umrla na tukajšnjem gimnaziji 2 sedmošolca (eden v Benetkah). — Iz Gradiščanskega okrajnega šolskega sveta sta izstopila oba okrajna zastopnika, ki ju dež. odbor imenuje, in sicer, kakor se zdi, zavoljo tega, ker ni hotelo ministerstvo predložiti cesarju na potrdbo nekih poprav v šolskih postavah, ki jih je bil naš dež. zbor osnoval in potrdil. — Imenovan je za Gradiščanski in mestno-Goriški okraj nov stalen okrajni nadzornik g. J. Kulot, gimn. profesor.

S Kropo 23. febr. (Priporočilo gosp. Samasse.) Že v dveh dopisih ste, drage „Novice“, govorile o Samasovih zvonovih, naj Vam toraj tudi jaz podam eno pero za njegov umetniški venec. Pri cerkvi Marije Device v Kropi se nam je bil leta 1869 mali zvon ubil in dali smo ga preliti pri g. Samassi, ki je sam prišel sem po ostalih dveh določiti glas novega, da bi se vsi trije dobro vjemali. Novi zvon se pripelje v Kropo, vse je na nogah, celó možnarji so morali iz svojih shramb na dan in pokali so, da je bilo kaj. Al to veselje se naglo poleže, brž ko novi zvon zapoje. To Vam je bil glas kakor mačji, ki se drugima dvema ni nikakor prilegal. Zvon je bil znotraj ves gručast in luknjast ter sploh tak, da ga nismo mogli obdržati. Pišemo gosp. Samassi ter zahtevamo, da nam dá dober zvon, kakor smo se pogodili, ne pa to, kar nam je gori poslal; zvon je za kacega čednika, ne pa za cerkev. Po dolgem obotavljanji

*) Do te časti je prišel dr. D. zavoljo tega, ker je starešina vseh advokatov in oseben pa ne političen prijatelj rajnkemu. Pis.

vendar piše Samassa, da je pripravljen zvon na svoje stroške preliti; naj mu ga le pošljemo nazaj, a ne odkritega, temveč pokritega, kar smo mi tudi storili. Prelil ga je, a kako! Glasu zopet ni zadel, tako da se ljudje vselej jezé, kedar z drugima dvema vred poje. Prej smo imeli tako lepo zvonjenje pri tej cerkvi, zdaj pa tako! Pomagati si ne moremo brez velikih stroškov, denarja pa nimamo toliko, da bi si nov zvon naročili. Kako smo se pač opekli z gosp. Samasso! Kako se nam posmehujejo Kamnogoričani, katerim je Hilzer take zvonove vtil, da jih je veselje slišati! — Konečno naj še omenim, da je gosp. Samassa naš ubiti zvon, na katerem teža ni bila razvidna, hotel vzeti za 6 do 6½ centov. Ko smo ga pa zvagali, je tehtal 9 centov 90 funtov. Toraj se je bil gosp. Samassa pri tako majhni teži za celih 3½ centov, ali za dobro tretjino zmotil. — Ne zamerite mi še tega le vprašanja: Kako je to, da, čeravno „Novice“ odsvetujejo naročevati pri g. Samassi zvonove in s tem podpirati liberaluha in narodnega nasprotnika našega, vendar beremo v „Oglasniku“ naznanilo, ki priporoča Samassevo livarnico? Ali ni to nasprotje? *)

Iz Ribnice 24. sveč. (Poslano.) Naznanilo gosp. Andreja Net a iz Kokrice v 7. listu „Novic“ nas Ribničane iz mnogih važnih ozirov sili besedo spregovoriti. Ne oporekujemo sicer, da oče Net ni vnet sadjerejec, pa bi gotovo še več sadnih dreves prodal, ko bi on le še to storil, česar ga je sl. vredništvo opomnilo. — Kar pa njegove vodotoče zadeva, moramo očitno izreči, da nas je gosp. Net na led speljal. Res je to, da meri tukajšnji vodotok iz njegovih lončenih ceví čez 2000 sežnjev in da se je Net mudil s pokladanjem in popravljanjem narejenega dela dve leti; tudi ne tajimo, da nam je vodo — pa z malim 3 palce visokim curkom — za ene dni do našega trga pripeljal, al zdaj je že mesec dni, da več ne teče, in tako obžalujemo čedalje bolj, da smo verjeli njegovim besedam, in da moramo še dalje čakati tako zaželeno bistre zdrave vode, za katero smo imeli že toliko stroškov. Menda je g. Net k nam v Ribnico prišel še le učiti se pokladanja ceví; al ta prak-tika in poskušnja ga bo drago stala. Konečno pa priporočamo očetu Netu pri izdelovanju vodotokov več pozornosti in moštva ter dobrega cementa, častitemu občinstvu pa natančnih pismenih pogodb z njim.

Zastop Ribniške občine:

J. Klun, župan.

Iz Kranja 26. feb. — Gospá Josipina Terpinč, spolnovaje željo svojega umrlega sopruža gospoda Fid. Trpinca, je županstvu izročila 100 gold. za uboge Kranjskega mesta. — Prirčno zahvalo v imenu ubogih za prejeti milodar očitno izreka

županstvo.

Iz Kranja 27. febr. (Javna zahvala.) Subvencijski odbor slavne c. kr. Kranjske kmetijske družbe je vsled prošnje krajnega šolskega sveta v Kranji za vravnavo in vzdrževanje tukajšnjega šolskega vrta zdatni znesek 90ih forintov odločiti blagovolil. Iskreno se za to prijazno podporo v imenu krajnega šolskega sveta zahvaljuje

T. Zupan, prvomestnik.

Iz Ljubljane. — Minister kupčijstva dr. Banhans je zbornici kupčijski potrdil gospoda Dreota in Lukmana za prvosednika. Ali ga je ta potrditev zbornice „von der Gerichtsdienner Gnaden“ pozneje tako premrazil, da je na vrat na nos jo potegnil v toplejšo deželo Laško, ali pa Ofenheimova pravda, pri kateri je

njegov račun z 4000 gold. navskriž šel z računom dr. Neude, zagovornika Ofenheimovega, po katerem je minister 61.000 gold. v svoj žep vtaknil, to vse se iz časnikov ne zvé, čeravno so že in bodo še veliko pisali o tej ministerski ekscelenci.

— Iz gotovega vira vemo, da gospod državni pravdnik daje po okrajnih sodnijah preiskavati pri-tožbe zoper sleparsko ravnanje c. kr. beričev in drugih njihovih pomagačev pri zborničnih volitvah. Če je le še količkaj pravice na svetu, mora se zvedeti, ali to, kar je dr. Suppan proklamiral za „korrektes Vorgehen der Regierung“, ne zasluži kakega družega imena? Radovedni tedaj pričakujemo izida te preiskave.

— (O volitvi deželnega poslanca na Notranjskem) namesti umrlega dr. Coste švigajo tako različni glasovi sem ter tje, da se je zopet bati, da Notranjci naši ne bodo pravega zadeli. Kako lepo složno in enoglasno so se pretekla leta vršile večkratne volitve dr. Coste in Korena! — Zdaj pa ondi skor ni cerkvice, kjer ne bi vrag imel kapelice: vrag razpora mladoslovenskega namreč in pa abotne prevzetnosti. Zato so prav žalostne ondašnje razmere, ne, da bi zmagal nemškutar, ampak zato, da se pokazi zopet ta volitev, kakor se je zgodilo Hohenwartu. Odboru političnega društva „Slovenije“ se je zdela zmirom najbolj korektna pot ta, da se obrne do nekaterih veljavnih mož vsacega okraja s prošnjo, naj se pomenijo z volivci onega okraja: ali jim je ta ali uni iz Ljubljane imenovani všeč ali pa da priporočajo oni kakega družega, in poročajo to odboru v Ljubljano, ki potem vidi, za koga je največ glasov. Potem še le nastopi pravi čas, da se kandidat očitno razglasí. Zdaj pa se nam piše, da že kaki 3—4 kandidatje agitujejo za-se pod načelom: „mi hočemo zdaj „izmed sebe“ — domačega voliti“, in med temi je posebno eden, ki misli, da v surovem bahštvu obstaja zmožnost narodnega zastopnika! Vrh tega pa priporoča časnik družega kandidata že očitno, o katerem vse drugo radi verjamemo, samo to ni svetu znano, da je priporočenec res národen? — Take zmešnjave so zdaj še po Notranjskem; Bog, daj da iz tega kaosa bi se pravo ločilo od napačnega, ko pride dan volitve 3. aprila, in da se takrat ne ponavljajo tiste divje surovosti, ki so se pri zadnji volitvi v dvorani Postojnski vpričo c. k. okrajnega glavarja godile!

— (Iz seje deželnega odbora 27. febr.) Obravnavalo in sklenilo se je, koliko se ima gledé na sedanjo dragino po novi pogodbi usmitjenim sestram plačevati za stroške režije v deželni bolnišnici. — Po nasvetih dotičnih krajnih in okrajnih šolskih svetov je deželni odbor predlogu deželnega šolskega sveta pritrdil, da se učiteljska služba v Komendi podeli Jožefu Mesnarju, sedanjemu učitelju v Škocjanu, učiteljska služba v Šmihelu pri Novem mestu pa Janezu Novaku, sedanjemu učitelju v Prečni. — Osnova dr. Karola Bleiweisa o napravi nove norišnice, prevdarjena od zdravnikov bolnišničnih in od upravnistva bolnišničnega, se je dala še v prevdarek deželnemu zdravstvenemu svetu.

— (Družba kmetijska Kranjska) je dobila dva oglasa s prošnjo, naj ju svetu naznani. En oglas zadeva razstavo, katero napravi družba za rejo perutnine na Dunaji „Verein für Geflügelzucht“ od 29. aprila do 6. maja t. l. V to razstavo se jemljejo kokoši, golobje, race, gosi in druga domača in divja perutnina, razun puranov, labudov in pavov; jemljejo se tudi tiči vsake sorte, pa tudi zaklana in oskubljená pitana perutnina, zraven vsega tega tudi tičje valilnice, tičniki itd. Kdor hoče v to razstavo kaj poslati, mora gori imenovani družbi na Dunaji to naznaniti zadnji čas do 15. dne t. m.; žival pa mora na Dunaji biti med 24. in 27. aprilom; stroške pošiljanja mora plačati razstavnik

*) Da to reč pojasnimo, odgovorimo Vam in vsem drugim, da vredništvo „Novic“ nima nič opraviti z „Oglasnikom“, v katerem lahko naznanja karkoli hoče vsak, ki plača označila.

sam, tudi za prostor v razstavi plača od 1 gold. do 2 in 3 gold. Najlepsi živali se bodo 1. dne maja premije delile, ali v denarjih, ali v srebrnih in bronastih svetinjah ali pa v pohvalnih pismih. Tudi srečkanje bode združeno s to razstavo, o kateri se vse bolj natančno zve v pisarnici kmetijske družbe. — Drugi razglas zadeva pomoč zoper trtno uš, katero družbi kmetijski in vinorejcem ponuja neki g. Jožef Heyduk iz Tokaja na Ogerskem. V čem obstaja njegova skrivna tekočina, tega mož ne pove, samo to naznanja, da je gotova pomoč zoper trtno uš in pa dober kup; tudi to še pravi, da jo je ponudil v Klosterneuburgu, pa je prekasno prišel s svojo ponudbo, ker so bolne trte že vse izkopane bile. — Menda ne bo nihče mačka v žaklji kupil zoper trtno uš, pa menda tudi naše perutnine ne bode zavoljo precejšnjih stroškov veliko romalo v Dunajsko razstavo.

— (Hranilnica Ljubljanska) je v poslednjem svojem občnem zboru razdelila te-le darove: Ubožnici Ljubljanski 2500 gold., — zavodu malih otrok 200 gold., — katoliškemu društvu za zimsko obleko ubozih otrok 100 gold., — gimnaziji Ljubljanski 200 gold., Novo-meški 100 gold., Kranjski 100 gold. in Kočevski 100 gold., — Ljubljanski realci 200 gold., — učiteljski pripravnici 100 gold., — obema mestnima ljudskima šolama v Ljubljani po 150 gld., — „Schulpfennig-u“ 100 gold., — „Národní šoli“ 100 gold., — nunski dekliški šoli v Ljubljani 300 gold., — nunski dekliški šoli v Škofji Loki 100 gold., — ljudski šoli v Novem mestu 100 gold., — protestantski ljudski šoli v Ljubljani 200 gold., — muzični šoli Ljubljanski 200 gold., — družbi bolnikov v Ljubljani 100 gold., — požarni družbi v Ljubljani 200 gold., — bolnišnici otroški v Ljubljani 200 gold., — bolnišnici deželni za Ljubljanske bolnike 200 gold., — za kosilo Kranjskih ubozih dijakov v Gradcu 150 gold., — družbi diurnistov 100 gold., — za podporo nemškemu gledališču 300 gold., — zgodovinskemu društvu v Ljubljani 100 gld., — mestni godbi 100 gold., — družbi rokodelskih pomočnikov v Ljubljani 50 gold. — V tem zboru je bil tudi račun stroškov za zidanje nove realke naznanjen, ki znašajo čez 480.000 gold.

— (Preskušnje na tukajšnji babiški šoli) so bile 26. in 27. dne februarja. Izpraševali so gospodje: vladini svetovalci vitez dr. Stöckl, primarij bolnišnice dr. Kar. Bleiweis, in c. kr. profesor dr. Valenta. Učenk bilo je 15, namreč 8 Slovencev in 7 Hrvatov. Preskušnje so prestale 2 Slovenke in 3 Hrvatice prav dobro, 4 Slovenke in 2 Hrvatice dobro, 2 Slovenke in 2 Hrvatice pa dostojno.

— (Med velikim številom Ljubljanskih štacunarjev) je dandanes res težko začetniku se na trdne noge spraviti; vendar kdor ima dobro blago, je delaven, pošten in varčen, se opomore. To vidimo tudi pri specerijski štacuni Štefetuvi nasproti Šenklaške cerkve, kamor zahajajo od zjutraj do noči pogostoma kupci, kateri tukaj vsake baže dobro robo dobijo in kolikor mogoče dober kup. To srečo gosp. Štefetu tem več privoščimo, ker je iskren narodnjak ne samo z besedo, temuč tudi z dejanjem, kakoršnih je v Ljubljani med specerijskimi štacunarji celó malo; čeravno z Nemčijo in v Nemčiji nimajo nobene barantije, so vendar večidel zagrizeni nemčurji, za kaj pa? tega sami ne vedo.

— (Obraz grofa Jož. Barbo-ta) je pretekli teden v čitalnici na ogled postavil gosp. Franké; enoglasna se je čula hvala izvrstno dobro zadeti podobi.

— (Družba za prodajo mesa) se je začela tudi v Ljubljani snovati zavoljo tega, ker so mesarji meso čez tarifo prodajali. Ko so pa o ti družbi (Consumm-Verein) slišali, so brž ceno mesa na tarifo in nekateri mesarji

še pod tarifo znižali, tako da se zdaj dobi meso od 18 do 28 krajc. funt. Ako bodo mesarji Ljubljanski tako naprej ravnali, meso po tarifi prodajali in proti občinstvu se lepo obnašali, bodo to namenjeno družbo zadušili, predno bo rojena.

— Tisti „Nationalrath“, o katerem je naš zadnji list omenil, da ga je Dunajska „Presse“ in po njej „Laibacherica“ na svet nesla, je skovan bil, kakor se nam za gotovo poroča, v neki krakovski krčmi „pri Ergolinu“, očeta pa da sta mu neki journalist in pa neki penzionist. Kdor o tem „Nationalrathu“ hoče kaj več vedeti, naj gré k „Ergolinu“; vsaj bo dobre ribe in rake jedel, če mu „Nationalrath“ ne bo želodca pokvaril.

— (Vabilo k besedi narodne čitalnice) 7. dne marca 1875. Program: 1. Zajc „Večer na Savi“, moški zbor s čveterospevom. — 2. „O modi“, bere gospod Franjo Drenik. — 3. Bellini. Recitativ in Cavatina iz opere „Sonambula“, poje gospodičinein gospodje pevskega zbora. Solo poje g. J. Noli. — 4. Verdi. Odlomki iz opere „Trovatore“, poje gospodičina Frey-e va. — 5. Godba domačega orkestra. — 6. Jan Knahla „Ljubez“, pesem za tenor-solo in zbor. Tenor-solo poje gospod J. Meden. — 7. Kreutzer. Peterospev in zbor iz opere „Nachtlager von Granada“ poje gospodičina Piskar-jeva in gospodje J. Noli, Valenta, Bisjak, J. Paternoster in zbor gospodičin in gospodov. Začetek ob 7. uri zvečer.

Odbor čitalničin.

— (Razglas banke „Slovenije“) Da se ne bodo delničarji izgovarjali, da jim ni bilo znano, kar je ravnateljstvo banke „Slovenije“ po pravilih v Dunajskem in Ljubljanskem uradnem časniku objavilo, zato priobčimo taisto tudi tukaj, da se vsaki delničar o pravem času škode varovati more, kajti po preteku tega zadnjega obroka, zapadejo nedoplačane delnice; ta oklic ravnateljstva se glasi tako-le:

„Z razglasom od 4. januarja t. l. bil je za tiste delničarje, ki so prvo doplačilo z 15 gold. za delnico odrahtali, z drugim odplačilom pa, ki je zapadlo 20. grudna, še na dolgu ostali, je bil vsled §. 221 kupčijske postave drugi obrok za vplačanje podaljšan do 4. svečana (februarja) t. l. Ker pa nekateri delničarji še zmirom niso tega doplačila odrahtali, zato se jim **zadnji obrok** doplačanja stavi do 31. dne meseca marca, z opominom, da si imajo sami pripisati nasledke, ki jih zadenejo po §. 7 bankinih pravil, ako ne odrahtajo imenovanega doplačila.“

V Ljubljani 7. svečana 1875.

Ravnateljstvo banke „Slovenije“.

Za nagrobni spominek Hicingerjev so dalje darovali: gosp. Janez Volčič, župnik Podgradom 2 gold. — Iz Postojne po gosp. A. Lavrenčiču: gosp. Ant. Dekleva 5 gold., gosp. Jož. Dekleva 2 gold., gosp. Alojzi Dekleva 3 gold., gosp. Fr. Lavrenčič 3 gold., „Ježičnik“ 1 go d.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Pravda Ofenheimova, na katero — reči smemo — je bila pozornost vsega sveta obrnjena, je končana; porotniki so Ofenheima skoz in skoz za nekrivega spoznali. To vam je bil hrup v sodniški dvorani v soboto proti večeru, ko je načelnik porotnikov na vseh 9 vprašanj odgovoril, da Ofenheim ni ničesa kriv! Nekateri so ploskali, da se je dvorana tresla, drugi sikali, da je moral Gernerth, ki je namesto obolelega Wittmanna prevzel predsedništvo in pravdo do konca vodil, mir ukazati. Toda naj o koncu pravde povemo nekoliko važnejših reči.